

Feest van de Heilige Drie-eenheid

DATUM	6 juni 2020
VOORGANGER	Jozef Essing o.p.
EERSTE LEZING	Exodus 34, 4b-6 + 8-9
EVANGELIE	Johannes 3, 16-18

OVERWEGING

Waarom God als *de Drie-ëne* belijden?

Waarom niet de duidelijkheid en eenvoud van de torah

- *'Hoor Israël, uw God is één. Heb mij alleen lief. Geen andere goden naast mij'* -

en van de koran - *'God is één; maak geen goden-genoten'*

Waarom joden en moslims tegen de haren in strijken?

Waarom bij het kruisteken aan het begin van het gebed steeds de woorden:

in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest?

Waarom al bij de doop, aan het begin van het christelijk leven, diezelfde woorden:

ik doop je in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest?

Kunnen we niet beter simpeler beginnen? Neen! Waarom dan niet?

Omdat je dan de kern uit God weghaalt - dat waar het om begonnen is -

zoals wij door Jezus en verlicht door de Geest God hebben leren kennen.

Luister naar het evangelie:

Zozeer heeft God ons liefgehad

dat hij zijn Zoon, zijn enige aan ons heeft weggegeven (Joh. 3)

Keer op keer lezen wij bij Johannes: Jezus geeft ons door wat hij zelf ontvangt:

leven in liefde, in vriendschap, in weldadig samenzijn

God is geen ego op zichzelf, eenzelvig, ik-alleen,

maar gemeenschap, ik-en-de-ander

God is geen afstandelijk heerschap

maar een uitgaan naar de ander, ik in jou en jij in mij.

God is geen onbewogen beweger

maar heen en weer gaande beweging, van ik naar jou en van jou naar mij

God is liefde: aandacht, bewogenheid, nabijheid, vriendschap

IK Ben Zoals Ik Er Zal Zijn. Een God barmhartig en genadig, niets anders dan

geduld en lankmoedigheid - dat is de naam die God voor Mozes uitroept (Ex. 34)

En als God, oorsprong en begin van alles, zo is, dan gaat het bij alles hierom:

niet om het ik-apart, maar om gemeenschap, vriendschap.

In dit tijdperk waarin het <ik> vooropstaat is Gods drie-eenheid terug van weggeweest

als een krachtig *nee* tegen de cultus van het autonome ego.

Op de ikoon - hier bij het altaar en op de voorkant van uw boekje staat het uitgebeeld in de drie vreemdelingen die aan Abraham en Sara een bezoek brengen.

De ikoon heeft een prikkelende titel: *philoxenia: liefde voor de vreemdeling*

Ik citeer een beschrijving: drie figuren in een volmaakte onzichtbare cirkel, die rondgaat langs de hoofden, schouders en voeten van engelachtige gestalten.

Ze zijn met elkaar in stil gesprek.

Roep even in uzelf een moment op van weldadig samenzijn, waarin woorden stil vallen, omdat het meer dan woorden is wat je met elkaar deelt: je zijn, wat je ten diepste raakt, je geroerd zijn.

Midden in de cirkel staat de beker die ook schaal is; dat is de Zoon, midden voor ons, die zichzelf aanreikt aan ons.

Vooraan een open plaats, door de Geest, rechts voor ons, aangewezen: een uitnodiging om aan te schuiven en te delen in hun stille omgang.

De Vader, links voor ons, zegent de Zoon, geeft Hem alles wat Hij heeft.

Hij houdt zelfs zijn Zoon niet voor zichzelf, maar geeft Hem aan ons.

Dat is *liefde: geven*

De Zoon, in het midden, staat totaal open voor de Vader, doet niets uit zichzelf.

Hij is en doet, ook naar ons toe, wat hij de Vader ziet doen, in totale ontvankelijkheid.

Liefde is ook open staan

De Geest, rechts, neemt Vader en Zoon in zich op, is wederkerigheid tussen beiden waardoor de Vader alles geeft aan de Zoon én ontvangt van de Zoon.

Liefde roept liefde op, zoekt wederkerigheid

Kom en deel in dit samenzijn, zegt de ikoon, in verwondering en eerbied - voor *de Vader: God die mij geeft dat ik er ben* in nabijheid - met *de Zoon: God die met mij deelt wat Hij ontvangt* in innerlijke bewogenheid - door *de heilige Geest: God die ook in mij ademt*.

Proef, en word het gewaar:

hoe dan het beeld van God niet star blijft, maar wisselt:

God is niet op één noemer te brengen;

God is boven mij, God is naast mij, God is in mij.

En zoals het Leven zelf is, zo is alle leven:

leven is geven, maar ook ontvangen; en méér nog: verbinding over en weer.

Een drie-ene God: dat is geen roerloos en bleek cijferraadsel maar één warme omgang, één doorstroom van adem, warmte en kracht
God is levend spreken, waarin Spreker en het Woord verbonden zijn in één Adem
In het begin was het Woord, het levend Spreken, waarin alles ontstond (Johannes 1)
Door uw woord zijn de hemelen gevormd, door de adem van uw mond hun heir (Ps. 33)

En zoals het begin zal ook onze voleinding zijn:

Ik geloof in één God die ons onrustig houdt

tot het één hartslag en één adem wordt: *GOD ALLES IN ALLEN (1 Kor.13)*.

En zo wordt heel ons leven getekend door de woorden bij het kruisteken

*In de naam van de Vader die mij hogerop roept,
tot wie ik mijn hart verhef,
de Zoon die afdaalt, naar waar ik ben,
die mij de hand reikt als ik val
en de heilige Geest die in mij ademt en zucht,
verbinding tussen mij en de ander .*